

HRVATSKI LIST, 27. srpnja 2006.

PRVAK POA-e PRVAK U NAMJEŠTANJU POSLOVA SVOJIM TVRTKAMA

TOMISLAV KARAMARKO ravnatelj POA-e, preko svojih četiriju tvrtki okrenuo pet milijuna eura u tri godine, a ne daje na uvid imovinsku karticu!

Kakva je to država u kojoj prvi čovjek Obavještajne zajednice sve do 2005. obnaša dužnosti predsjednika uprave, direktora ili savjetnika u četirima tvrtkama koje se bave poslovima sigurnosti u MORH-u, Ini, većini hrvatskih luka, Hrvatskim cestama, Croatia osiguranju...

Ravnatelj Protuobavještajne agencije (POA), a po skorašnjem novom Zakonu o tajnim službama, najvjerojatnije ravnatelj objedinjene Sigurnosne agencije (SOA) **Tomislav Karamarko** ima istančan smisao za privatni biznis. Kada bi se ta smisao ograničavao na poduzetništvo jednog poduzetnika kakvih je na tisuće u Hrvatskoj, ne bi bilo nikakva čuđenja. No, riječ je o prvom čovjeku obavještajne zajednice u Hrvatskoj, po mnogo čemu najmoćnijem čovjeku u državi, pa je s obzirom na tu činjenicu **Karamarko** u opasnom sukobu interesa. Kada su prošle godine državni dužnosnici predavali svoje

imovinske kartice na kojima su ispisivali precizne podatke o svojoj imovini, o nekretninama i ušteđevinama, na konačnom i u javnosti objavljenom popisu nije bilo **Karamarkova** imena. **Tomislav Karamarko** ni do danas, sudeći po podacima dostupnima na internetu, nije predao svoju imovinsku karticu. Predsjednik saborskog odbora zadužen za imovinske kartice, odnosno utvrđivanje sukoba interesa, SDP-ov zastupnik **Josip Leko**, potvrdio nam je da nije vidio imovinsku karticu **Tomislava Karamarka**.

Pobunio se protiv Bagića

Kada bi je ravnatelj POA-e objektivno popunio i učinio dostupnom javnosti, na njoj bi se imalo što vidjeti. On je, naime, stvarni ili potajni vlasnik ili suvlasnik nekoliko tvrtki koje posljednjih godina, od 2003. do, zaključno, 2005. godine bilježe veliki financijski promet, mahom na poslovima sigurnosti i zaštite. Nije teško uočiti kako je porast poslovanja proporcionalan usponu **Karamarkove** karijere, ali još više upada u oči da četiri tvrtke, u kojima je očito vlasnik ili suvlasnik, imaju tek po jednog, dvojicu ili najviše četvero zaposlenih. *Tvrtke Doron net d.o.o., Soboli d.o.o., Ippon security d.o.o. i Caballis net d.o.o.* u tri godine, dakle u 2003., 2004. i 2005. ostvarile su financijski promet veći od pet milijuna eura, točnije 5.026.000 eura. Kako u svim četirima tvrtkama ima tek pet ili šest zaposlenika, jasno je da su financijski ostvarile enormnu financijsku dobit za svoga vlasnika ili suvlasnika, u ovom slučaju **Tomislava Karamarka**.

Nekadašnje sjedište **Karamarkovih** firmi u Kačićevoj ulici u Zagrebu

Kako je moguće da u državi, u kojoj su na vlasti navodno snage koje su najavljujvale oganj i mač protiv sukoba interesa i nemorala, prvi čovjek obavještajne zajednice bude istodobno vlasnik i suvlasnik više tvrtki preko kojih se slijeva golemi novac? Kako je moguće da prvi čovjek obavještajne zajednice izbjegne podastrijeti svoju imovinsku karticu i ne čini li se više nego očitim da **Karamarko** sa svoje državne visoke dužnosti bitno utječe na poslovanje tih tvrtki?

Da **Tomislav Karamarko** ima povlaštenu ulogu u osiguranju biznisa za navedene tvrtke, dokaz je i nedavni slučaj s *Inom*. Na mjesto direktora *Inine* tvrtke *Sinaco osiguranja* trebao je biti postavljen bivši **Mesićev** savjetnik **Željko Bagić**. Čim su mediji nagovijestili tu mogućnost, **Karamarko** je otišao k premijeru **Sanaderu** i oštro se suprotstavio tom planu. **Sanader** ga je poslušao te **Bagić** nije imenovan za direktora *Sinaco osiguranja*, nego na jednu drugu, također atraktivnu dužnost u sklopu

naftne nacionalne kompanije. Zašto se **Karamarko** pobunio protiv **Bagića**? Naprosto zato što **Karamarkove** tvrtke imaju rutinski biznis s *Inom*, pa se on pobojavao da će **Bagić**, dođe li na čelo te *Inine* tvrtke, obustaviti posao i novac koji bi bio upućivan njemu.

Više nas je poduzetnika u posljednjih mjesec ili dva nazivalo sa zamolbom da pišemo o **Karamarkovu** privatnom biznisu i utjecaju na dobivanje unosnih poslova. Rekli su da oni sa svojim tvrtkama, registriranim za slične poslove, nemaju nikakve šanse na natječajima. Ravnatelj POA-e **Karamarko** intervenira izravno ili se utjecaj provodi logikom visoke funkcije te tako utječe na ishod nadmetanja. U nekim su

poznatim hrvatskim lukama poslove sigurnosti dobile 'njegove' tvrtke, isto tako i u nabavi neke opreme važnim državnim institucijama.

A sada nešto više o spomenutim **Karamarkovim** tvrtkama. Odmah na početku valja istaknuti da prema sadašnjem stanju spisa u trgovačkim sudovima, nećete ni formalno pronaći **Tomislava Karamarka** kao registriranoga vlasnika. On je vjerojatno primijenio **Čačićevu** metodu koji je vlasništvo, kao što je poznato, prenio na prijatelje, suprugu ili neke lojalne mu partnere.

Predsjednik uprave, direktor, savjetnik... i ravnatelj POA-e

Tvrtka *Doron net d.o.o.* registrirana je u Zagrebu, u Savskoj 141. U razdoblju od 2003. do 2005. direktor tvrtke bio je **Tomislav Karamarko**, s ovlastima da je zastupa pojedinačno i samostalno. Od 2005. direktor je **Karamarkov** partner **Boris Smiljanić**, a do 2003. **Ivan Baketa**. *Doron net* bavi se savjetovanjem u svezi s poslovanjem i upravljanjem, kupnjom i prodajom robe, trgovačkim posredovanjem na domaćem i inozemnom tržištu, prodajom telekomunikacijske opreme, telekomunikacijskom infrastrukturom itd. Osnovana je s 20.000 kn temeljnog kapitala, nema podataka o broju zaposlenih; godine 2003. imala je 30.000 eura prometa, 2004. promet je iznosio 55.000 eura, a nagli skok doživljava 2005. godine kada je promet bio 237.000 eura. Inače, jednog od direktora *Doron neta* Karamarko predlaže, po medijskim informacijama, za novog šefa službi zaduženih za prisluškivanje pri objedinjenoj obavještajnoj zajednici. **Karamarko** mu time vraća 'dug' što je umjesto njega vodio neko vrijeme tvrtku *Doron net d.o.o.*

Ivan Baketa (desno) kandidat za **Karamarkova** šefa Operativno-tehničkog centra za nadzor telekomunikacija (OTC-a) u društvu aktualnog šefa CIA-e generala **Michaela Hydena** u Dubrovniku 2001.

Tvrtka *Soboli d.o.o.*, sa sjedištem u Freudovoj 94, Zagreb, registrirana je za poslovanje nekretninama, računalne i srodne djelatnosti, istraživanja javnog mnijenja, savjetovanje u svezi s upravljanjem i poslovanjem, popravak i održavanje alarmnih i sigurnosnih sustava itd. U razdoblju od 2003. do 2005. godine predsjednik uprave bio je **Tomislav Karamarko**, direktor je od 2003. do 2004. godine bio **Zoran Crvk**, također jedan od **Mesićevih** bivših ljudi, a član uprave u istom razdoblju bio je **Dragan Škrtić**. Po posljednjim podacima, *Soboli d.o.o.* ima četvero zaposlenih, godine 2003. imala je promet od 855.000 eura, godinu kasnije čak 1.215.000 eura, a u 2005. 'samo' 660.000 eura. Inače, članovi uprave su još **Željko Malnar**, opet **Ivan Baketa** i **Davorin Pavlović**. Tvrtka *Soboli d.o.o.* osnovala je zatim tvrtku *Ippon security* čija je pretežita zadaća istražne i zaštitne djelatnosti. Direktor je **Darko Kovačević** od 2005. godine, a prije toga već spominjani **Dragan Škrtić**. U dvije godine *Ippon security* imao je 500.000 eura prometa.

Napokon, tvrtka *Caballis net d.o.o.* osnovana je u Radošiću kod Splita, s osnovnom djelatnošću telekomunikacije. Osnivač je **Ivan Kapetanović** iz istog mjesta, a promet u tri godine je 1.475.000 eura, premda ima samo dvoje zaposlenih. Godine 2002.

Tomislav Karamarko je savjetnik *Caballis d.o.o.* Dakle, u svim tim privatnim tvrtkama, koje danas uživaju povlašteni status pri važnim poslovima za državne institucije, **Karamarko** je sve do lani bio ili predsjednik uprave, ili direktor, ili savjetnik. Sve to itekako flagrantno kolidira s funkcijom koju su mu dodijelili **Sanader** i **Mesić**, ali **Karamarko** se režimski novinari i mediji ne usuđuju staviti pod povećalo. Oni koji su pravili skandale za slične situacije iz **Tuđmanova** razdoblja, postali su odjednom umiljati psići. Štoviše, **Karamarko** su pretvorili u junaka 'proeuropskog' hrvatskog doba, proglasili ga ni krivog ni dužnog genijalcem nakon što je uhićen general **Gotovina**, a on pojma nije imao o generalu niti bilo kakav trag do njega. Njega su samo izvijestili kolege iz MI 6 da su uhvatili komunikaciju generala **Gotovine**, a general se, odlučivši prekinuti agoniju, dao uhititi stranoj policiji.

Tomislav Karamarko, dakle, nije samo ravnatelj hrvatske obavještajne zajednice nego i veliki biznismen koji okreće veliki novac, ali to skriva od hrvatskih građana. Eto, još jednog moralnog svjetionika u opjevanom posttuđmanovskom dobu.

Istaknuo se u vođenju prve predizborne **Mesićeve** predsjedničke kampanje

Tko je Tomislav Karamarko?

Osim čelnih dužnosti u privatnim tvrtkama, **Tomislav Karamarko** je u vrijeme **Tuđmanove** vlasti bio načelnik PU zagrebačke, 1996. godine pomoćnik ministra, šef kabineta predsjednika Vlade RH od 1991. do 1992. godine, šef kabineta predsjednika Sabora od 1992. do 1993. godine, šef izbornog stožera **Stjepana Mesića** 2000. godine, savjetnik za nacionalnu sigurnost i predstojnik Ureda za nacionalnu sigurnost od 2000. do 2002. godine. Bio je, zatim, savjetnik u Hrvatskom autoklubu, zamjenik predsjednika Nadzornog odbora Zagrebačkih cesta. Dakle, prebogata društvena i privatna poslovna karijera u kojoj su itekako isprepleteni njegovi društveni i privatni interesi.

Inače, **Tomislav Karamarko** rođen je 1959. godine u Zadru, po zvanju je profesor povijesti, podrijetlom je iz Kruševa kod Obrovca, roditelji su mu **Martin** i **Katica**, a oženjen je s **Enisom Muftić** i imaju dvoje djece.

Tajnik HAK-a i SDP-ovac **Nikola Vuković** svojedobno je zaposlio **Karamarka** za savjetnika u HAK-u

Karamarko nije predao imovinsku karticu, a nisam siguran je li u skupini onih koji to moraju učiniti!

Koliko je meni poznato, svi koji su trebali, predali su imovinske kartice jer je to trebalo učiniti u roku od mjesec dana od imenovanja, osim onih koji su nedavno izabrani na lokalnim izborima. Možda je problem u tomu što još nisu svi uneseni u računalni sustav, kazao je **Josip Leko**, predsjednik saborskog odbora za sukob interesa.

Na naš upit za imovinsku karticu **Tomislava Karamarka**, nije baš bio siguran ulazi li i on u skupinu onih koji trebaju predati kartice ili se radi o tomu da **Karamarko** još uvijek nije računalno registriran u popisu koji je dostupan javnosti.

Na pitanje postoji li kakva zakonski regulirana kazna za one koji ne predaju imovinske kartice u predviđenom roku, **Leko** nam je rekao:

-Po zakonu, oni koji to ne učine kažnjavaju se s tri tisuće kuna ili se u službenim glasilima o njihovu trošku to i objavi, a objava u javnosti trebala bi im biti najveća sankcija zaključio je Leko, koji je naš komentar kako nismo iz iskustva primijetili da to dužnosnike posebno smeta u njihovim daljnim postupcima ida im je to uistinu neka teška sankcija, Leko je prokomentirao riječima da se tako nešto ne može uvesti dekretom već da za osudu takvih pojava treba najprije senzibilizirati javnost.